

Tévhitik és rossz tanácsok a vagyonosodási vizsgálatokhoz. (2013.06.16)

Egyre több jel utal arra, hogy intenzíven újraindulnak a vagyonosodási vizsgálatok. „Izzasztó vagyonosodási vizsgálatok jönnek”, szól a riogatás. Van olyan, aki ismét könyvet ír a vagyonosodási vizsgálatokról. Eközben nagyon sok rossz tanácsot, ötletet hallhatunk erről a rosszhírű ellenőrzési eljárásról. Egy cikksorozatot indítok weblapomon, hogy segítséget adjak ahhoz, hogy ne mi, hanem a revizor izzadjon.

Az első kérdés, amit tisztáznunk kell, hogy fel lehet-e előre készülni a vagyonosodási vizsgálatra. Sokan hirdetik magukról, hogy ők tudnak segíteni az előzetes felkészülésben. Ennek ne dőljünk be! Egy konkrét példán keresztül mutatnám be, hogy miért is ne. Például *a magánszemély 2007. januárban vásárolt egy gépkocsit 4 millió forintért, melyet 2008. májusban adott el 3,5 millió forintért, majd 2009. februárban ismét vásárol egy gépkocsit 3 millió forintért.* A gépkocsi eladást nem kellett bevallani, mert nem keletkezett jövedelmünk. Fontos: becslési eljárásban nem jövedelem vizsgálat, hanem bevétel vizsgálat folyik.

1.tévhit: az adóhatóság mindent tud, már a rendelkezésére álló adatok elégségesek a becslési eljárás megindításához. Ez nem igaz! Az adómentes, nem bevallás köteles bevételekről az adóhatóságnak általában nincs tudomása (pl. kapott kölcsön).

Ha a példabeli esetben 2007-2009. évre kapunk ellenőrzést, akkor a vagyonomérlegünkben 2007 januárjában a gépkocsi vásárlás 4 millió forint kiadással fog szerepelni, 2008. májusban 3,5 milliós bevételünk fog keletkezni, míg 2009-ben 3 milliós kiadásunk. A becslési eljárásból csak akkor tudunk sikeresen kijönni, ha bizonyítani tudjuk, hogy 2007. január 1-én volt 4 millió forint nyitó egyenlegünk. A 2008. májusi ingó (gépkocsi) értékesítés 3,5 millió forint bevétellel fog szerepelni a vagyonomérlegben, a 2009-es gépkocsi vásárlás 3 millió forint kiadás. És mi történik, ha 2008-2009. évekre ellenőriz a NAV? Ez esetben 2008 májusában van 3,5 bevételünk és 2009 februárjában 3 millió kiadás. Nincs forráshiány. De mi történik vajon, ha csak 2009. évre kapjuk a vizsgálatot? Emlékeztetőül: (2009 februárjában volt 3 milliós kiadásunk. Ez esetben, ha nyilatkozatunkban megjelöljük 2009.évi nyitó összegként a 2008-as gépkocsi eladást 3,5 millió forinttal, akkor kellemetlen meglepetésben lesz részünk. A NAV által felállított vagyonomérleg nulla nyitó összeget fog tartalmazni és 3 milliós forráshiányt 2009 évre. A jegyzőkönyvi indoklás a következő lesz: adózó nem bizonyította hitelt érdemlően, hogy a 2008 májusában rendelkezésére álló 3,5 millió forint, rendelkezésre állt még december 31-én is. Általában csak a vizsgált időszakot megelőző két hónapban bizonyítottan rendelkezésre álló bevételt fogadja el az adóhatóság. A fentiek alapján:

2.tévhit: A vizsgálat megindítása előtt fel lehet készülni a vagyonosodási vizsgálatra vagyonszámla felállításával. Tehát nem lehet addig felkészülni, amíg meg nem kaptuk az ellenőrzésről szóló értesítést.

Több NAV-barát cég/személy javasolja, hogy a vizsgálat megindítása előtt van lehetőség önellenőrzésre.

3.tévhit: Eltitkolt jövedelmet a jelenlegi Szja bevallás mellett nem lehet önellenőrzéssel bevallani. Ha valaki jövedelmet tüntet fel a bevallásában, akkor egy ellenőrzés során okirattal kell alátámasztania a bevallásban szereplő adatot. Ezért biztosan büntetésre számíthat az, aki arra hivatkozik, hogy adómentes jövedelmet vallott be, ezért nincs róla papírja.

Ha megindul az ellenőrzési eljárás, akkor többen – elsősorban ügyvédek – azt javasolják ügyfelüknek, hogy ne nyilatkozzanak, várják meg, mire jut majd a revízió.

Rossz tanács: a vagyonosodási vizsgálat során a revízió előtt vizsgálnia kell az adómentes és a nem bevallás köteles bevételeket is. Például kapott kölcsön. Erről csak a magánszemély nyilatkozatából szerezhet tudomást az ellenőrzés.

4.tévhit: Vagyonosodási vizsgálatokban megfordul a bizonyítási teher. Ez nem igaz! A tényállás tisztázási szakaszban az ellenbizonyítás az adóhatóság kötelezettsége. Ezért fontos, hogy az okirati bizonyítékainkat még a tényállás tisztázási szakaszban nyújtsuk be. A becslés után fordul csak meg a bizonyítási teher. Ezért rossz ötlet, ha például ügyvédi tanácsra a kezdeményezést átadjuk a revízióknak.

A vagyonosodási sorozatunk következő írásában az egyes eljárási szakaszokról fogok írni: melyik szakaszban milyen jogok és kötelezettségek terhelik a magánszemélyt és melyek a revíziót. A revizorok akkor izzadnak a legjobban, ha élünk az Adózás rendjéről szóló törvényben (Art.) rögzített adózási jogosítványainkkal. Ehhez persze ismernünk kell ezeket. Adóhatóság előtt leghatékonyabban a legmagasabb adózási végzettséggel rendelkező okleveles adószakértő tudja képviselni.

Angyal József okleveles adószakértő , +36/209-429-386 , www.angyalado.hu